

چه رابطه‌ای بین میزان سلامت جنین و بهره‌مندی او از دنیا وجود دارد؟

میزان سلامت جنین چیست و دنیا چگونه جنین را مورد حسابرسی قرار می‌دهد؟

هر چیزی در دنیا متر و میزان مشخصی دارد و به همین دلیل مفهوم «میزان» یک مفهوم بسیار پرکاربرد در زندگی ماست. ما برای موفقیت در هر کاری، حتماً باید خودمان را با میزان‌های مربوط به آن کار تطبیق دهیم یا به اصطلاح میزان‌های مربوط به آن را پُر کنیم. در این مقاله می‌خواهیم بررسی کنیم، م که میزان سلامت جنین چه ارتباطی با نحوه تولد او دارد؟ و آیا این متر و معیار تنها به حیات دنیایی ما مربوط می‌شود؟ برای پاسخ به این سوال ابتدا باید مشخص کنیم که:

● میزان سلامت جنین چیست و دنیا با چه معیارهایی میزان سلامت جنین را مورد محاسبه قرار می‌دهد؟

● پُر کردن میزان در جنین به چه معناست و چه ارتباطی بین میزان سلامت جنین و بهره‌مندی او از دنیا وجود دارد؟

● در رابطه بین دنیا و آخرت، میزان چگونه تعریف می‌شود و میزان سنجش افراد در آخرت چیست؟

وقتی به علت درد، ضعف یا مشکلات جسمی به پزشک مراجعه می‌کنیم، پزشک از روی نتیجه آزمایش‌مان تشخیص می‌دهد که چه نوع بیماری در بدن ما وجود دارد، شدت آن چه قدر است و چه داروهایی باید تجویز کند. پزشک ابتدا برای ما آزمایش خون می‌نویسد و سپس مقدار [فاکتورهای خونی](#) ما را با شاخص‌ها و معیارهای استاندارد می‌سنجد که برای یک زندگی طبیعی لازم است، تطبیق می‌دهد. مثلاً برای تشخیص دیابت مقدار قندخون ما را با حالت استاندارد مقایسه می‌کند، یا برای تشخیص کم‌خونی مقدار آهن خون ما را با مقدار نرمال آن مقایسه می‌کند. به این شاخص‌ها و معیارهای استاندارد که پزشک به وسیله آن‌ها مقدار تطابق یا عدم تطابق ما با وضعیت طبیعی را مشخص می‌کند «میزان» می‌گویند.

به‌طور مثال، اکثر دانشگاه‌ها میزان قبولی در امتحانات را کسب نمره ده قرار داده‌اند؛ از نظر آن‌ها دانشجویی که نمره ده یا بیشتر را کسب کند، اطلاعاتش در آن درس قابل قبول است و صلاحیت لازم برای ورود به مرحله بعدی را دارد؛ در غیر این صورت، چیزی از درس متوجه نشده و باید دوباره سر کلاس بنشیند. البته نمره ده کف یا حداقل میزان برای ادامه تحصیل است و طبیعتاً هر کس میزانش پُرتر و سنگین‌تر از ده باشد، در ادامه دادن تحصیل موفق‌تر است. به عبارتی، دانشجویی که نمره یازده را کسب می‌کند و دانشجویی که نمره نوزده را کسب می‌کند، هر دو میزان نمره را پر کرده‌اند و می‌توانند بدون زحمت و دردسر به ادامه تحصیل بپردازند؛ اما طبیعتاً کسی که نمره نوزده را کسب کرده، میزانش پُرتر و سنگین‌تر از کسی است که نمره یازده را کسب کرده و در نتیجه در طی کردن مقاطع بعدی و رسیدن به مدارج عالی‌تر موفق‌تر است.

مفهوم میزان هر قدر که در زندگی دنیا مهم است، چندین برابر آن در آخرت مهم است؛ چون با ابدیت ما سروکار دارد و ابدیت اصلاً شوخی نیست! ما در حیات آخرتی‌مان در صورتی راحت و بی‌دردسر زندگی خواهیم کرد، که میزان‌های لازم را که متناسب با حیات آن‌جاست، در دنیا پر کرده باشیم؛ وگرنه، به اندازه سبک بودن میزان‌های‌مان محکوم به عذابیم؛ درست مثل جنینی که میزان‌های لازم برای زندگی دنیا را در رحم مادر پر نکرده و با انواع و اقسام نقص‌ها و بیماری‌های مادرزادی پا به عالم دنیا گذاشته و باید تا آخر عمر رنج بکشد.

میزان سلامت جنین چیست و دنیا چگونه جنین را مورد محاسبه قرار می‌دهد؟

پس از آن‌که جنین از رحم مادر متولد می‌شود، دنیا بلافاصله او را مورد محاسبه و سؤال قرار می‌دهد و با معیارهای مختلف میزان سلامت جنین را می‌سنجد. البته این بدان معنا نیست که دنیا محکمه‌ای برپا می‌کند و جنین را مورد بازخواست قرار می‌دهد؛ چون سؤالات دنیا از نوع کتبی یا شفاهی نیست که جنین بخواهد پاسخ آن‌ها را بیان کند؛ این سؤالات، سؤالاتی «وجودی» است. یعنی جنین با ساختار وجود یا همان دارایی‌هایش به این سؤالات جواب می‌دهد.

دارایی‌های جنین همان اندام‌هایی است، که با خودش به دنیا آورده؛ همان چشم، گوش، دست، پا، قلب، ریه، کلیه و سایر اندام‌هایی که در رحم مادر برای کسب آن‌ها تلاش کرده و زحمت کشیده، این‌ها دارایی‌های جنین هستند و دنیا میزان سلامت جنین را با همین دارایی‌ها می‌سنجد.

طبق قوانین دنیا جنین هنگام تولد باید دو دست و دو پای سالم با خودش بیاورد، تا بتواند تا پایان عمر راحت و بی‌دردسر زندگی کند؛ در واقع دو دست و دو پای سالم، یکی از هزاران میزانی است که دنیا از جنین طلب می‌کند. اگر جنین این میزان‌ها را پر کرده باشد، خوش به حالش! می‌تواند سال‌های سال از این اندام‌ها استفاده کند و از زندگی لذت ببرد، اما اگر خدای نکرده، هر کدام از این اندام‌ها را با خودش نیاورده باشد، یعنی میزان مربوط به آن اندام را پر نکرده باشد، تا آخر عمر محکوم به عذاب است؛ چون دنیا هرگز نمی‌تواند برای او دست یا پا بسازد، نه این‌که نخواهد، قابلیتش را ندارد. حتی اگر جنین تنها یک بند انگشت کم آورده باشد، باز هم دنیا نمی‌تواند آن را برایش بسازد.

در مورد سایر اندام‌ها هم همین‌طور است. هر کدام از اندام‌ها میزان‌های خاص خود را دارد. مثلاً میزان‌های یک چشم سالم، برخوردار از عنبیه، شبکیه، قرنیه، عدسی و... است. میزان‌های یک گوش سالم برخوردار از پرده صماخ، استخوان‌های سندان، چکشی، رکابی، شیپور استاش و... است. اگر چشم یا گوش جنین در هر کدام از این زمینه‌ها نقص داشته باشد، یعنی میزان مربوط به آن عضو سبک است و برای زندگی در دنیا به اندازه کافی آماده نیست.

میزان سنجش در آخرت چیست و جهنم به چه معناست؟

در حرکت به سمت آخرت نیز درست مثل حرکت جنین از رحم مادر به دنیا سلسله‌ای از میزان‌ها وجود دارد، که نفس ما به محض ورود به آخرت به وسیله آن میزان‌ها سنجیده می‌شود، در واقع ما هم مثل جنین تازه متولد شده، مورد سؤال و محاسبه آخرت قرار می‌گیریم و همان‌طور که گفتیم، این سؤالات کتبی یا شفاهی نیست، بلکه وجودی است؛ یعنی اعمالی که ما در رحم دنیا انجام داده‌ایم و دارایی‌هایی که کسب کرده‌ایم، خودشان به سالم بودن یا نبودن ما گواهی می‌دهند.

میزان سنجش افراد در آخرت «حق» است؛^۱ همان‌گونه که میزان سنجش در دنیا نیز حق است، یعنی دنیا میزان سلامت جنین را با حق می‌سنجد. «حق» در دنیا به معنای تطابق جنین با تمام میزان‌ها و ریزمیزان‌هایی است که برای زندگی در دنیا لازم است. وقتی نوزاد به دنیا می‌آید، با توجه به سالم یا ناقص بودن او معلوم می‌شود که آیا دوران جنینی را به حق سپری کرده یا نه، اگر دوران جنینی را به حق سپری کرده باشد و با میزان‌های دنیا به‌درستی هماهنگ شده باشد، طبیعتاً می‌تواند از امکانات دنیا به‌راحتی و بدون رنج و زحمت استفاده کند، در غیر این صورت به نسبت نقص‌ها و بیماری‌هایی که با خودش به دنیا آورده باید رنج درمان را تحمل کند و البته بسیاری از نقص‌ها به هیچ عنوان قابل درمان نیست.

همین قاعده در مورد آخرت هم برقرار است. ما هنگام ورود به آخرت نیز با «حق» سنجیده می‌شویم و حق در آن‌جا به معنای تطابق نفس ما با ویژگی‌ها و شرایط زیستی بهشت است. هر قدر که ما در دنیا با میزان‌های لازم برای زندگی در بهشت بیشتر هماهنگ شده باشیم و به‌عبارتی میزان‌های ما سنگین‌تر باشد، بهشت زیباتر و وسیع‌تری خواهیم داشت و از زندگی در آن‌جا لذت بیشتری خواهیم برد^۲ و هر قدر که میزان‌های ما سبک‌تر باشد، بهشت‌مان محدودتر است.

جهنم به خودی خود وجود ندارد، بلکه جهنم معلول عدم تطابق با بهشت است. به‌عبارت دیگر، عالم آخرت به خودی خود بهشت است و جهنمی در آن‌جا وجود ندارد. اما وقتی کسی نتواند از امکانات بهشت استفاده کند، همین بهشت برایش تبدیل به جهنم می‌شود. همان‌طور که دنیا با همه امکانات و زیبایی‌هایش برای جنین ناقص و بیمار تبدیل به جهنم می‌شود.

در این درس درباره مفهوم میزان در جنین صحبت کردیم و دانستیم که میزان سلامت جنین همان اندام‌هایی است که با خودش به دنیا می‌آورد. سپس از این مفهوم استفاده کردیم و از میزان سلامت جنین به میزان سنجش افراد در آخرت رسیدیم. در درس‌های آینده بازهم به این مفهوم رجوع می‌کنیم و ابعاد مختلف آن را مورد بررسی قرار می‌دهیم.

^۱ «وَالْوَزْنُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ؛ میزان [سنجش اعمال] در آن روز حق است» سوره اعراف، آیه ۷

^۲ «فَمَنْ قَلَّتْ مُوَارِيثُهُ فَأَوْلَيْكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ؛ پس کسانی که اعمال وزن شده آن‌ها سنگین و بارز باشد، رستگاران» سوره اعراف، آیه ۸